18/06/2023

Όσιος Παΐσιος: Εκείνο που θα συγκινήσει περισσότερο τον Θεό την ημέρα της Κρίσεως, είναι η εργασία που έκανε ο καθένας μας στον παλαιό του άνθρωπο!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

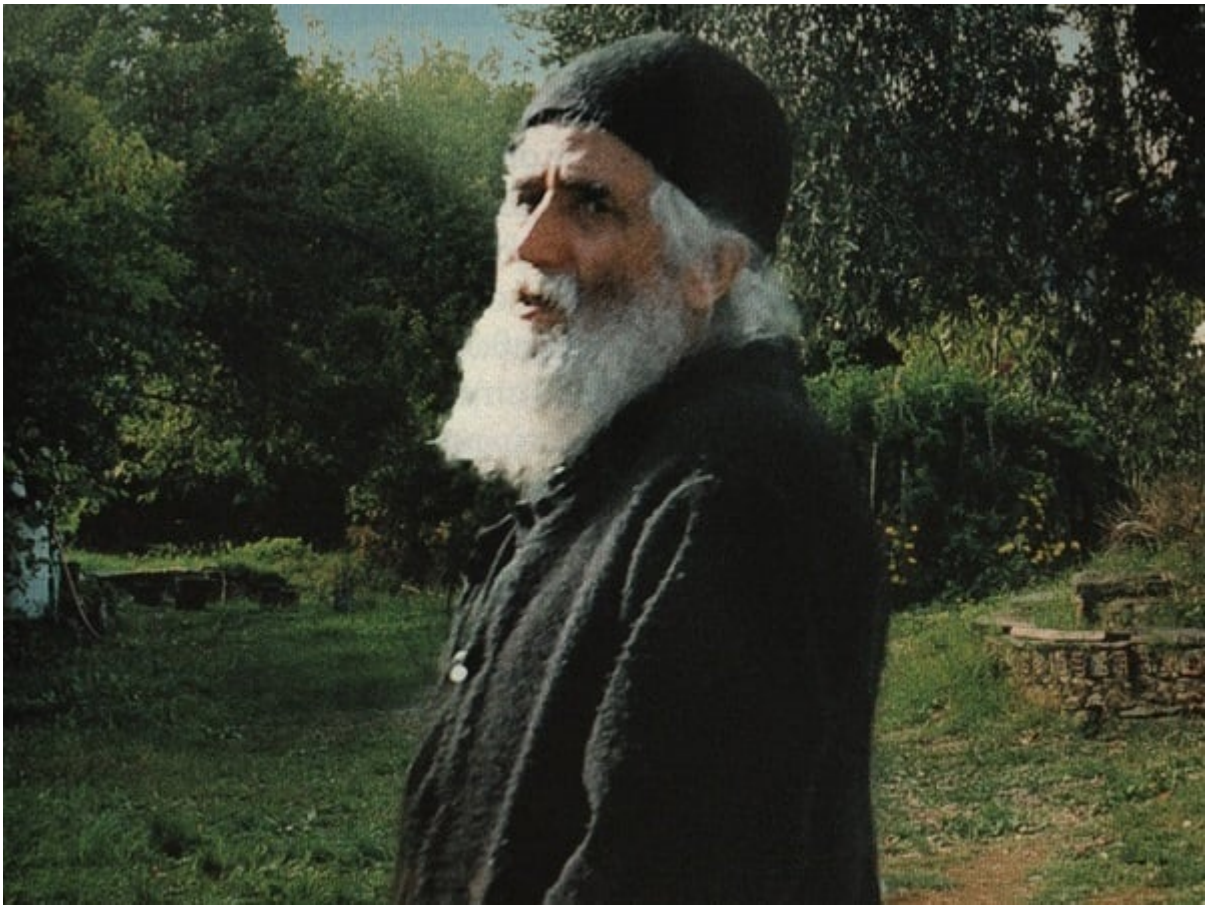

Διάκριση

Η διακριτική άσκηση, μαζί με την ταπείνωση και την αγάπη, πολύ γρήγορα και με λιγότερο σωματικό κόπο αγιάζει τον άνθρωπο.

- **Επιμέλεια Στέλιος Κούκος**

Όσο προχωρεί κανείς στην πνευματική ζωή παρακολουθώντας τον εαυτό του, άλλο τόσο περισσότερο ανοίγονται τα μάτια της ψυχής του, και διακρίνει καλύτερα τα

σφάλματα του και τις πολλές ευεργεσίες του Θεού, και έτσι ταπεινώνεται και συντρίβεται εσωτερικά ο άνθρωπος, και έρχεται τότε φυσιολογικά και η Χάρη του Θεού, ο θείος φωτισμός, και γίνεται πιο διακριτικός ο άνθρωπος.

Τον πολύ ευαίσθητο και φιλότιμο ο Θεός δεν τον βοηθάει να γνωρίση ούτε όλη την αμαρτωλότητα του ούτε και τις πολλές ευεργεσίες του Θεού, για να μην απελπιστή, αλλά, όσο προχωρεί σιγά-σιγά και δυναμώνει, τόσο του φανερώνει· όπως και τον άνθρωπο που έχει υπερηφάνεια, πάλι δεν τον βοηθάει να κόψη τα πάθη του, για να μη γίνη πιο υπερήφανος.

Όταν πια σιχαθή τον εαυτό του από τις συνεχείς πτώσεις του και γνωρίση την αδυναμία του και ταπεινωθή, τότε πια τον πλησιάζει η Χάρις του Θεού και τον βοηθάει, και ανεβαίνει δύο- δύο τα πνευματικά σκαλιά.

Γι’ αυτό δεν πρέπει να ζυγίζουμε την Αγιότητα των συνανθρώπων μας με την ανθρώπινη ζυγαριά, διότι μόνον ο Θεός γνωρίζει τα βάθη των ανθρώπων σαν Καρδιογνώστης.

Εκείνο που θα συγκινήση περισσότερο τον Θεό την ημέρα της Κρίσεως, είναι η εργασία που έκανε ο καθένας μας στον παλαιό του άνθρωπο.

Μεγαλύτερη αξία έχει ένας που απέκτησε αρετές με αγώνα, παρά εκείνος που γεννήθηκε με φυσικές αρετές, ο οποίος θα πρέπη να τις διπλασιάση, για να ακούση το ευ, δούλε αγαθέ...

Διάκριση φυσικά όλοι οι άνθρωποι έχουμε λίγη, αλλά δυστυχώς δεν την χρησιμοποιούμε για τον εαυτό μας, οι περισσότεροι από εμάς, αλλά για τους συνανθρώπους μας (για να μη... διακριθούν) και την μολύνουμε με την κρίση και κατάκριση και την απαίτηση να διορθωθούν οι άλλοι, ενώ θα έπρεπε να έχουμε απαίτηση μόνον από τον εαυτό μας, που δεν αποφασίζει να αγωνιστή στα ζεστά, να κόψη τα πάθη του, να ελευθερωθή η ψυχή του, να πετάξη στον Ουρανό.

Όσοι δεν αποφασίζουν να αρχίσουν αγώνα με φιλότιμο, αλλά κυλάνε την ζωή τους στον αόριστο χρόνο, συνέχεια ζαλισμένοι και αρρωστημένοι ψυχικά και σωματικά θα βρίσκωνται, και τελικά αρχηστεύονται και τα χαρίσματα που τους έδωσε ο Θεός, για τα οποία και θα ζητήση λόγο.

Ο έξυπνος και διακριτικός άνθρωπος αξιοποιεί όχι μόνον τα χαρίσματα που του έδωσε ο Καλός Θεός, και τις καλοσύνες των ανθρώπων για την πνευματική του πρόοδο, αλλά και τις αδικίες, τις περιφρονήσεις κ.λπ. των συνανθρώπων του, τις οποίες και αυτές αποδίδει στην κακία του ανθρωποκτόνου, τον οποίο και αυτόν λυπάται για το πολύ φοβερό του κατάντημα, όπως λυπάται και για το κατάντημα

της ψυχής του, και ζητάει το έλεος του Θεού.

Η αυτομεμψία με την αυτοκριτική πολύ βοηθάει για να πέσουν τα λέπια από τα μάτια της ψυχής μας, για να ιδούμε καθαρά.

Την αυτομεμψία οι ευαίσθητοι θα πρέπη να την προσέξουν πολύ, γιατί ο πονηρός προσπαθεί να την κάνη απελπισία (με την υπερευαισθησία). Η αυτομεμψία θα πρέπη να συνοδεύεται πάντα με την ελπίδα στον Θεό. Όταν βλέπη κανείς άγχος σ' αυτήν την περίπτωση, θα πρέπη να καταλάβη ότι έβαλε την ουρά του το ταγκαλάκι.

Συνεχίζεται...

Πηγή: Πεμπτουσία

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου (νυν οσίου Παϊσίου), «Επιστολές» *έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος» Σουρωτή Θεσσαλονίκης.*